

EL REBUIG DE LA REFORMA

Darrerament, al nostre país s'ha viscut la polèmica entorn de l'avantprojecte de "Llei orgànica per a la protecció de la vida del concebut i dels drets de la dona embarassada" que finalment s'ha tirat enrere.

Això ha suscitat un intens debat entre els que es congratulen d'aquesta decisió i els que es dolen perquè és un pas enrere en la lluita per la vida del més desvalgut.

Aquest avantprojecte no era la solució més adient, evidentment, perquè no hauria d'existir cap llei que legalitzi la mort provocada d'un ésser humà però, tenint en compte que el que pretenia era reduir el nombre d'avortaments, era una primera iniciativa per encetar un nou camí.

L'avantprojecte retornava l'avortament a la categoria de delictes, en lloc de ser un dret, com està contemplat a l'actual legislació. Això era una millora substancial perquè no existeix el dret a eliminar un ésser humà.

El títol de l'avantprojecte manifestava la voluntat de fer visible el no nascut perquè es refereix explícitament a la protecció de la vida del concebut, la qual cosa està totalment absent en la llei actual que només contempla un suposat dret de la dona.

El fet que l'avantprojecte incidís en la necessitat que existís conflicte entre embrió/fetus i la mare per a justificar l'avortament- el que la llei anomena "supòsits excepcionals"- era un primer pas per a restringir-lo ja que la llei vigent permet que durant les primeres 14 setmanes no sigui necessari apel·lar cap raó per justificar-ho.

Els defensors de l'avortament el presenten aferrissadament com un acte de llibertat de la dona però, en realitat, és un acte de violència contra dos éssers humans: el no nascut i la seva mare; i la

violència genera violència. Deia la mare Teresa de Calcuta que no hi pot haver pau al món mentre una mare sigui capaç de matar el seu fill.

Una societat que ha eliminat l'esclavitud i que ha condemnat l'eugenèsia practicada pels nazis i d'altres, no pot admetre que uns éssers humans estiguin per sobre d'altres i tinguin autorització per eliminar-los. Això contradiu frontalment la declaració de Drets Humans subscripta universalment el 1948. Perquè, en qualsevol cas en què està implicada la protecció de subjectes distints – i el fetus és distint de la mare – donar tota la llibertat d'actuació a un en detriment de l'altre, és profundament injust. Aquesta injustícia segueix vigent a la nostra legislació perquè els que tenien al seu abast corregir-la en part, per motius diversos, no han tingut la valentia de fer-ho i novament ha sortit perdent la batalla el més feble.

Si el lloc on la criatura ha d'estar més protegida, el si de la mare, esdevé un escull a salvar per a poder viure, què impedeix que es continuï exercint violència cap al nen ja nascut?

Per això, es planteja ja l'infanticidi envers bebès deficients. Una idea proposada fa anys per el filòsof utilitarista Peter Singer, però que ara s'ha plantejat amb força: *after-birth abortion* (avortament després naixement) i que es justifica amb les mateixes raons que s'esgrimeixen per a defensar l'avortament. Extremista? Més aviat conseqüent amb la violència imperant i imparabile arreu del món.

Defensar la vida comença per ajudar la mare embarassada perquè pugui assumir el seu embaràs i, en aquest sentit, l'avantprojecte rebutjat també suposava una millora perquè establia un període de reflexió més llarg que l'actual- set dies en comptes tres- informava les dones sobre els riscos per a la salut associats a l'avortament i, sobretot i el més important, els donava solucions alternatives.

Ajudar una mare a exercir el dret a tenir el fill que espera és posar un gra de sorra per a construir la pau. La pau al món comença al ventre de la mare.

CARTA D'UNA MARE

Quiero escribíros para agradeceros todo lo que habéis hecho y seguís haciendo por nosotros.

Recuerdo el día de la entrevista con Sandra que tenía miedo de oír lo que me decían muchas veces... q había sido una irresponsable por decidir tirar adelante a mí bebe, en esta situación etc...

¡Fue todo lo contrario!! A diferencia de todos los sitios donde había ido a ver si me podían ayudar, recuerdo sus palabras diciéndome de que no estaba mal lo q hacía! que siguiera adelante! que aquí me ayudarían! y así fue y sigue siendo.

Antes de tener a mí Dylan iba a las clases y me encantaban. Aprendí muchísimas cosas q pongo ahora en práctica y me sentía muy a gusto y con ganas de que llegara ese día para compartir experiencias y aprender cosas nuevas!!! En fin que quiero dar las gracias a todo el equipo de Pro Vida por ayudarnos, por estar ahí cuando ya no sabía a donde recurrir y por el apoyo que me habéis dado. Por todo eso y muchísimo más. ¡Gracias!

VINE A MADRID A LA MANIFESTACIÓ DISSABTE 22 DE NOVEMBRE



CADA VIDA IMPORTA, per la vida, la dona i la maternitat

Convoquen: 40 associacions civils

Lloc: Des de la Glorieta de Ruiz Giménez fins a la Plaça de Colón.

Hora: 12 hr.

L'organització ha posat a disposició de tots aquells que vulguin assistir-hi una pàg. Web: www.cadavidaimporta.es, una CCC: ES48 2038 1101 70 6000944749 per a donatius, i un SMS: 28099 amb el text "AYUDA VIDA"

GRÀCIES PER COL-LABORAR!
La Caixa ES76 2100 0541 8602 0012 3371

93 204 71 11 / www.provida.org

